

Vasallus p[ro] aliis
infeudare

De clerico qui infeudat

regulam. v[er]o q[ui]d vasal. n[on] alienat inuito domino aqua excipit vnus
caus. v[er]o d[icitu]r q[ui]d n[on] possit alienare. tam[en] bene. potest infeudare po
stea ad banc exceptionem dedit vnam limitationem. v[er]o si infeudat
equali. Nunc vero in isto. §. ponit aliam limitationem. v[er]o si infeu
dat cum ea qualitate e[st] eod[em] iudicio qua ipse habet. Et dicitur in
duas. quia primo ponit limitationem p[ro]dictam. sc[ilicet] p[ro]p[ri]a c[on]tra
faciend[um]. Ita ibi vnde quib[us]d[am]. Alias vasal. infeudado alij non pot[est]
i aliquo mutare qualitate e[st] eod[em] iudicio forma ipsius seu. put ipse habebat. e[st] si
fiat p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a d[icitu]r. d[icitu]r. ipse e[st] accipiens quicquid dicitur alij. b. d. Ite
ter. ibi alia lege. pacto. leg[is]. C. de pac. Ibi v[er]o si habebat. bic ex
pluribus p[ro]p[ri]a limitatione. Ibi solis masculis. hoc tacite subintelli
gitur et si si dicitur v[er]o. de seu. alle. i. §. e[st] si clientulus. vbi habes tex.
consimile. e[st] ex hoc tex. sumit. bic. docto. ar. e[st] dicitur ee quasi casum
q[ui] si consuetudo e[st] ecclesie dare in seu. rea ecclesie accipit e[st] success
soribus mas. tantum q[ui]d p[re]latus n[on] possit dare accipienti et success
soribus mas. e[st] feminis e[st] de hoc. s. de bis q[ui] seu. da. po. in prin. e[st] ibi
dicit e[st] semit[er] etia[rum] Ia. s. del. Ibi amittit. p[er] iniam v[er]o. q[ui]d fuit p[ri]m
ma c[on]tra de amittit. sed nec est alia e[st] ibi dicit. e[st] voluerit isti q[ui] solus
ille qui dedit seu. d[icitu]r illud amittere. n[on] aut[em] q[ui] sic accipit. alij v[er]o
v[er]o sequit dicit q[ui]d v[er]o q[ui]d e[st] qui dedit e[st] q[ui]d accipit amittit. dicitur seu. e[st]
istud dicitur est verius fm. In. de. p[er] q[ui]d aliena. p[ro]p[ri]a leg[is]. e[st] sic ipse
d[icitu]r poterit v[er]o d[icitu]r v[er]o. §. vasal. q[ui]d c[on]tra p[ro]p[ri]a. seu. alle. c. ab
defecerat. Ita fuit terra opinio que volebat q[ui]d quando vasal. seu.
dasset seu. masculin[us] alteri p[ro] se. e[st] masculis e[st] feminis q[ui]d tunc de
m[us] ap[er]itur d[icitu]r o[mn]i[us] quando masculi deficeret v[er]o ista inu[en]it adiectio
vitar[is] e[st] n[on] vitare. q[ui]d extrinsecus. ff. de verbo. ob. v[er]o. §. istos
debet expectari motu ipsius alienatoris sine masculo. ar. s. s. fuc.
seu. §. i. Notabilia tria collige ex isto tex. p[ro]p[ri]a bic colligit glo.
quam vide per te. q[ui]d d[icitu]r. §. p[ro]p[ri]a extra q[ui]d p[ri]mari feus debet
actualis traditio iteruenire v[er]o dicit in ti. que fuit p[ri]ma c[on]tra de amittit.
§. h. So. ego fateor tibi c[on]trariu[m]. sed intelligas istos tex. q[ui]d iste vas.
etiam tradidit possessi[on]em. q[ui]d p[ro]p[ri]a q[ui]d diem dedit e[st]. quoniam
dare est accipiens facere v[er]o dicit. in prin. dicitur. c. Quero ab
extra fm. Sal. quid si vasal. ea lege qua ipse d[icitu]r det feudu[m] postea in
p[ro]cessu i[st]o p[ro]p[ri]a alterat natura seu. an amittit dicit ipse q[ui]d n[on] sc[ilicet]
quand[am] sua apostilla. ar. ff. d[icitu]r iur. do. l. iul. Sed ego putare q[ui]d istud
n[on] sit bene dicitur. q[ui]d p[ro]p[ri]a d[icitu]r d[icitu]r d[icitu]r ergo d[icitu]r amittere. v[er]o. §. q[ui]d
p[ri]ma c[on]tra in fi. Item q[ui]d possit fieri fraus. igitur v[er]o. in fi. calidus. j.
de probi. seu. alle. per se. Nam claru[m] est q[ui]d seu. n[on] erit ea lege apud
recipientem q[ui]d est c[on]tra bac[is]iam. Ultimo ad materia p[ri]mari v[er]o
de in remissionibus quas dedit. §. p[ro]p[ri]a. q[ui]d ibi dicit. e[st] per Jac.
ardi. in summa qui. mo. seu. acqui. sub rubricella code pacto vasal.
de in feudu[m] quo ipse d[icitu]r. e[st] per d[icitu]r Fran. zab. in. c. i. extra de seu.
dis. Quod aut[em] e[st] quando appellat[ur] filio[rum] sit intelligendu[m] so
lus de masculis dicit i. d. §. e[st] si clientulus vbi videas.

Si fuerit inter dicitur in duas p[ar]tes quoniam in p[ri]m
ponit vna opinionem circa materia vas.
negatis feudu[m] que opinio vult q[ui]d si vasal. expulsi[us] sit sine igno[ra]nter. §. j.
si dicitur r[ati]o deat ne suo. n[on] p[ro]p[ri]a. In sc[ilicet] p[ar]te ponit alia opi
nionem q[ui]d tunc demu[m] negado expulsi[us] p[ri]mari debeat seu. si hoc scien
ter e[st] fraudulenter faciat. sc[ilicet] aut[em] si ex ista igno[ra]ntia ductus nega
ret. q[ui]d tunc n[on] p[ro]p[ri]a. sc[ilicet] ibi fm. alio. Et hoc opinio sc[ilicet] e[st] vera
e[st] tenenda q[ui]d caus[us] est d[icitu]r ea. §. si d[icitu]r seu. fuc. c[on]tra. in. c. iij. e[st] in. c. si vasal.
seu. e[st] hoc vult totus iste tex. que aliter n[on] sumo. In tex. ibi p[ro]p[ri]a
fia. quoniam dominus agebat c[on]tra vas. dicitur cu[m] tenere seu. ex quo
debeat p[ro]p[ri]a certu[m] fuit p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a sibi ex d[icitu]r. vasal. v[er]o negabat
dicitur q[ui]d bona que possidebat tenebat iure p[ro]p[ri]a e[st] n[on] tanq[ui]d seu. da
lia. Ibi ille v[er]o. §. vas. Ibi p[ro]p[ri]a hoc e[st] pal[us] e[st] ap[er]te negavit. Ibi
fuerit. q[ui]d co[n]iunctus e[st] d[icitu]r mendatio. Ibi ipse seu. Ibi auferat. §. p[ro]p[ri]a
du[m] iudicariu[m] e[st] n[on] violatu[m]. §. per inia[rum] v[er]o dicit i. d. c. vasallus e[st] i. d. c.
iij. No. q[ui]d vas. q[ui]d mediatore ac fraudulenter negat seu. i. quoniam
tur d[icitu]r mendatio d[icitu]r p[ro]p[ri]a seu. hoc eni[m] op[er]at[ur] pena i[n]cauti[us] v[er]o vult
gl[os]a p[ri]ma bic posita in sui p[ar]te remittedo ad libellu[m] p[ro]p[ri]a vbi plura
argumenta adducunt p[ro]p[ri]a c[on]tra ad bac materia mendatiu[m] dicit v[er]o
dicit i. d. c. iij. vbi gl[os]a. hoc id[em] legitur. Ibi aut[em] iste vas. i[n] isto errore e[st]
igno[ra]ntia ductus negat tunc sibi igno[ra]nti subueniret v[er]o in. d. c. va
fallus. Ita i[n] ista igno[ra]ntia excusat a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a doli. v[er]o dicit glo. §. i.
bic posita q[ui]d intelligas d[icitu]r d[icitu]r talis igno[ra]ntia n[on] fuitet crassa e[st] su
pina q[ui]d tunc n[on] e[st] excusabilis v[er]o no. glo. §. de c[on]tra. inter do. e[st] emp.
seu. c. i. e[st] dicit i. locis. §. allegatio. quando aut[em] intelligat excusabil[is] dicit

in. c. si vasal. §. si d[icitu]r seu. fuc. c[on]tra. Si v[er]o iste vasal. v[er]o sit v[er]o
tunc bene pot[est] r[ati]o d[icitu]r v[er]o in. d. c. qual. Habuit tam[en] sibi
terminus ad v[er]o p[ro]p[ri]a d[icitu]r p[ro]p[ri]a latissime d[icitu]r d[icitu]r in. d. c. vasallus in
vltimo notabil[is]. Q[ui]d si falso dicitur r[ati]o d[icitu]r q[ui]d scit veritate. sed
tam[en] r[ati]o d[icitu]r q[ui]d dicitur. tunc eni[m] isto cau[er]i p[ro]p[ri]a. put expulsi[us] e[st]
e[st] notabiliter d[icitu]r d[icitu]r glo. p[ri]ma bic posita in sc[ilicet] sui p[ro]p[ri]a
tex. bic in fi. quam tenet Jaco. s. del. e[st] doc. d[icitu]r. Ex quib[us] oib[us]
c[on]cludo q[ui]d inter du[m] vas. et sc[ilicet] tam[en] fraudulenter negat e[st] tunc
p[ri]mari seu. ab q[ui]d dubio. Interdum est igno[ra]ntia in ista igno[ra]ntia
e[st] tollerabil[is]. e[st] tunc per suam negatione[m] non p[ro]p[ri]a. Inter
dum est sciens. sed tamen dicitur r[ati]o d[icitu]r p[ro]p[ri]a seu. p[er]inde
ac si expulsi[us] negasset. Interdum est dubius e[st] potest dicitur r[ati]o
spondere e[st] non p[ro]p[ri]a. Cetera aut[em] que ad bac materia
possent adduci vide[n]t[ur] in d[icitu]r d[icitu]r d[icitu]r d[icitu]r d[icitu]r d[icitu]r d[icitu]r
sime examinaui. e[st] in remissionibus quas ibi copiose satis ad du[m]
ri. quid aut[em] e[st] quod p[ro]p[ri]a sit m[ed]iatu[m] e[st] q[ui]d e[st] q[ui]d e[st] publice. plene e[st] v[er]o
rectoria iuris i. de m[ed]iatu[m] e[st] p[ro]p[ri]a hosti. i. de volo. in. §. i. e[st] q[ui]d no.
glo. xxi. q[ui]d i[n]c[on]t[ra]ctio. e[st] i. de etate in. §. si cu[m] c[on]tra. §. si interroga
tionibus. e[st] p[ro]p[ri]a. in. p[ro]p[ri]a. Cetera p[ro]p[ri]a ius vel v[er]o publi. e[st] in
aut[em]. p[ro]p[ri]a q[ui]d p[ro]p[ri]a. C. de no. nu. p[er].

De clerico qui inuestituram facit

Continatur. Ita rubrica ad proximam precedentem hoc dicitur.
quia supra in p[ro]p[ri]a in. §. ex eadem possit vnus casus in quo me
dio v[er]o v[er]o c[on]suetudine ipsi. n[on] obfudado legem c[on]tra e[st] general[is]
imp[er]atoris coadi. Q[ui]d quia etia[rum] in ecclesia mediolanensi erat et
sp[iritu]s c[on]suetudo c[on]tra c[on]tra e[st] general[is] c[on]suetudine aliar[um] ecc[lesi]ar[um]
c[on]tra v[er]o p[ro]p[ri]a infra hoc co. in. in fi. e[st] p[ro]p[ri]a tanto suspensa est bic
ista rubrica. Et q[ui]d ista sit vera c[on]tinuatio p[ar]te ex d[icitu]r Jaco. ardi.
in summa sua sub rubricella d[icitu]r inuestituram p[ro]p[ri]a qui allegat istu[m]
tex. dicitur i. sub i. bic filer deinde p[ro]p[ri]a d[icitu]r regni in capitul[is]. q[ui]d
iste rubric[us] c[on]tra d[icitu]r d[icitu]r sub d[icitu]r i. v[er]o d[icitu]r supra de filijs natis
ex mari. ad mo. c[on]tracto sup[er] rubrica. nec erat bic ista rubrica inter
media verum infra postea fuit ista rubrica v[er]o r[ati]o d[icitu]r d[icitu]r d[icitu]r
d[icitu]r d[icitu]r v[er]o ibi d[icitu]r.

Clerico de

Inuide totum t[er]ra quate
mo[do] partes. In p[ri]ma p[ar]te
de inuestitura facta a clerico de suis bonis p[ro]
p[ri]a quam eius successor tenetur habere rata
e[st] adimplere. v[er]o §. ibi d[icitu]r. Ibi sc[ilicet] in qua po
nit d[icitu]r inue. facta a clerico de reb[us] ecc[lesi]e quas ad
huc inuestit[ur]o tenetur q[ui]d ipse successor tenetur adimplere e[st] bic casus
extendit et ad lay cum inuestitorem. v[er]o §. ibi vbi vero. Et ibi ponit
in vertia p[ar]te in qua ponit de inuestit[ur]a facta a clerico de seu. vas. ad
hoc videntur e[st] possidentis. vbi dicitur q[ui]d si inuestit[ur]a facta p[ro]
re tunc n[on] valet. Si vero est facta sub temp[or]e vel c[on]ditione quan
do erit sibi tale seu. ap[er]tum. tunc bene valet etia[rum] sine voluntate va
sal. Q[ui]d t[er]tia[m] bic sub d[icitu]r d[icitu]r. q[ui]d si ipse inuestit[ur]a ante mortu[m]
qua[m] sibi ap[er]t[ur] d[icitu]r seu. tunc successor n[on] cogitur eas habere ra
tam. Ibi se videntur fuit ap[er]tum tunc talis inuestit[ur]a est adimplenda e[st]
possessio tradenda. e[st] hoc vult v[er]o §. ibi e[st] ideo. Et ibi ponitur quare
ta p[ar]te in qua facta d[icitu]r inter archiep[iscopu]m mediolanens[em] e[st] alios p[ro]
latos e[st] clericos. quoniam ipse archie[pi]s n[on] potest infeudare ea que re
perit in suo dominio ipse sui inu[en]it[ur]o puta rem. reuertam ad ar
chie[pi]scopu[m] qua[m] suus p[re]s[er]tor qui erat ap[er]ta n[on] infeudauerat. §. ap[er]t[ur]
tur ipse archie[pi]s post ingressu[m] suum dicta res que a p[re]s[er]tore suo
fuerat infeudata. tunc bene poterit eand[em] rem infeudare sed alij p[ro]
lati e[st] d[icitu]r d[icitu]r d[icitu]r possunt infeudare bona solita infeudari si
ne replant in d[icitu]r temp[or]e sui introitus sine post introitu[m] ap[er]t[ur]
sibi e[st] hoc vult v[er]o §. in fi. e[st] ideo n[on] aliter summo. Et p[ro]p[ri]a p[ro]
evidentia q[ui]d inuestit[ur]a est abusiva e[st] ista simpliciter fit v[er]o bis alia
p[ro]p[ri]a e[st] ista fit realiter p[ro]p[ri]a d[icitu]r possessionem v[er]o supra quid
fit inuestit[ur]a in prin. In tex. ibi de suis bonis. §. p[ro]p[ri]a. Ibi inue
stituram. §. abusu[m]. Ibi ostendit[ur] i. o[mn]ino qua p[ro]p[ri]a herede debet
explicari q[ui]d a defuncto est inco[n]tractu[m] v[er]o bic dicit glo. §. Ibi im
plere hoc est tradere possessionem dicit seu. e[st] sic adimplendo iure
sibi. p[ro]p[ri]a. q[ui]d facere debet tam ipse inuestit[ur]a q[ui]d eius successor
ibi d[icitu]r bonis ecclesie. que c[on]suetu[m] sunt infeudandi ea fecerit. inue
stituram. §. abusu[m]. ibi p[ro]p[ri]a. inuestit[ur]a. ibi adimpleat. p[er]
veram inuestit[ur]a d[icitu]r possessionem. ibi n[on] valet. §. aliquo mo
do. licet Jaco. de belaliter tenent v[er]o dicit supra bic potest esse i. q[ui]d
succet.